

Portier eller en anden Hotelfunktionær med Fuldmagt [og lade ham betale Beløbet paa Toldstedet, og de er berettigede til, straks naar de kommer til vedkommende By, at gøre deres Forretninger.

Det er i § 6 fastsat, at de Udlændinge, som har erhvervet Borgerskab her i Landet, kan vedblive at gøre Forretninger her, for saa vidt de for et Skattehalvaar har betalt den forfaldne Skat samt har løst Næringsadkomst som Grosserer, Købmand, Fabrikant eller Haandværker. Det sidste er naturligvis en Selvfølge, idet de ikke skal stilles anderledes end de indfødte, men jeg forstaaer ikke rigtigt Bestemmelsen, for selv om en Mand har løst Borgerskab som Købmand, Grosserer eller ligegyldigt hvad, behøver han ikke derfor at være saaledes stillet, at han kan betale Skat, og hvad sker der saa? Naar han ikke har betalt Skat, er han efter den i § 6 fastsatte Bestemmelse afskaaret fra denne Fritagelse, endskønt han maaske var nok saa berettiget til den som mange andre. Jeg antager, man kunde komme til en anden Formulering af denne Paragraf, saaledes at det dog lykkedes at ramme det, som man vil ramme, uden at risikere, at Udlændinge, som kunde have Lyst til at omgaa Loven, kom hertil og løste Borgerskab for at være her en kort Tid, rejste igen og, naar som helst det passede dem, kom tilbage og gjorde Forretninger som næringsdrivende her uden at løse Adgangsbevis. I Henhold til Bemærkningerne i Lovforslaget tilsigtes det jo med § 6 at forhindre den Slags Omgaaelser af Loven.

Man er gaaet bort fra, at Politiet skal visitere og paategne Adgangsbeviserne i de forskellige Byer, og det er vist meget heldigt, jeg tror ikke, der er noget at risikere derved. Det kan godt være, at den sidste ærede Taler har Ret i, at man maa noget højere op med Bøderne, men maaske er det heller ikke nødvendigt, man kunde jo forlange et større Depositum. I § 5 siges det, at der skal erlægges et Depositum af 20 Kr., der tilbagebetales af det Toldsted her i Landet, til hvilket Adgangsbeviset tilbageleveres senest Dagen efter dets Udløbstid. Hvis man forlangte større Depositum, tror jeg, at Mulighederne for Forsøg paa Omgaaelse af Loven forringedes, og de fleste af de udenlandske Selskabers handelsrejsende har det saaledes med deres Firmaer, at de vil kunne faa Depositum forhøjet, hvis Loven maatte kræve det.

Jeg kan, som sagt, tilsige mit Partis

Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget i dets Helhed. Det betyder neppe noget, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget er gjort op, at vi vil faa en Mindreindtægt paa 44,990 Kr. af de handelsberettigede mod, hvad vi nu faar, thi Adgangsbevisernes kortere Gyldighedsperiode vil rimeligvis foraarsage, at mange af de handelsrejsende, som nu i længere Tid kan benytte deres Adgangsbevis, enten vil komme til at løse et Tillægsbevis eller oftere at løse Adgangsbevis.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget.

Ivar Berendsen: Den højtærede Handelsminister lagde maaske og maaske ikke Mærke til dette Tings Holdning, da det Lovforslag, vi behandler, og som er en gammel Bekendt af Tinget, blev forelagt forleden Dag. Jeg observerede det nøje, fordi baade Lovforslaget og Fænomenet interesserede mig. Den alt overvejende Del af dette Tings Medlemmer tog Fremsettelsen som en Tilskikkelse, man tager med Anstand — for Resten nærmest under middels — og med sikker Forventning om en meget speciel Førstebehandling og en ret usikker Forventning om nogen Sinde igen at se denne gamle Løber. En lille Gruppe af Medlemmerne, men til Gengæld bestaaende af alle Afskygninger, stod derimod omkring Talerstolen og hørte omhyggeligt efter for at gøre op, om det var lykkedes Handelsministeren at hugge de Knuder over eller opløse de Haardknuder, som i lang Tid havde hindret dette Lovforslag i at blive gennemført, saaledes at det ogsaa kunde lykkes den højtærede Handelsminister at trække det hen som Lov paa den Plads, hvor det efter vor Mening virkelig hører hen, nemlig som et betydningsfuldt Led i den Lovgivning, der skal regulere de økonomiske og kommercielle Forhold her i Landet — for saa vidt de kan reguleres ved Lov —, alle de Omraader, der omfattes af Bank-, Sparekasse-, Handels-, Forbrugsforenings- og Andelsforetagender, Omraader, hvor Lovgivningsordningen i Øjeblikket enten er gammeldags eller anarkisk, medens Livet pulserer i nymoderne Takt i selve Foretagenderne og derfor ogsaa næsten uafbrudt sprænger Lovgivningen og til Landets Ugavn meget hyppigt springer over, hvor Gærdet er lavest.

Jeg kan sige, at naar jeg i de to Dage, der er gaaet siden Fremsettelsen, har talt med mine Kolleger her i Rigsdagen om denne Sag og overfor dem beteg-